

ପବିତ୍ର ମୋ ସନ୍ଧ୍ୟାନ, ପବିତ୍ର ତ ଭୋଗ;
ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଗଣତନ୍ତ୍ର ଲାଗି ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ।
ସାର୍ବଭୌମ ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟ, ମନ୍ତ୍ରିତ୍ୱ ଜାହିର;
କଳିଯୁଗେ ରାମ ରାଜ୍ୟ ନୌକାରସାହିର ।

ଗନ୍ଧର୍ବାଞ୍ଜନ ଆପିଲା ପ୍ରାୟ ହନୁମାନ
ଆମ୍ବେଦକର ରୋପିଲେ ଆମ ସନ୍ଧ୍ୟାନ
ବ୍ରିଟେନର ବୀଜ ଆଉ ଆମେରିକା ସାର,
ତହିଁରୁ ପୁଟିଲା ଛତୁ ମୌଳିକାଧିକାର ।
ଆମ୍ବେଦକର ଯେ ଜାଣ ମନୁ କଳିକାଳେ;
ଆଧୁନିକ ଶାସ୍ତ୍ରକାର ବିଧାନବିଦ୍ୟାରେ;
ସୃଷ୍ଟିକଳେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସେ ଏ ଯୁଗର ବ୍ରହ୍ମା,
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେଲା ଅଣ୍ଟା ନ ଧରେ ଉଷୁମା ।

ଖଣ୍ଡିତ ଭାରତବର୍ଷେ ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁ
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ସୃଜିଲେ ଯେ ଧର୍ମଛଡା ତରୁ

ବିଂଶ ବର୍ଷେ ହେଲା ତା'ର ତ୍ରିଂଶ ସଂଶୋଧନ,

ମୌଳିକ ଯେ ଅଧିକାର ମୂଳରୁ ଛେଦନ ।

ଏ ବୃକ୍ଷର ପତ୍ରେ ପତ୍ରେ ତକ୍ଷକର ବାସ

କଷି ଧରି ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ଫଳେ ସର୍ବନାଶ;

ତାଳେ ତାଳେ ଲୋଟିଯାଏ ଯୋଜନା —କଳିକା;

ଫିଟିଲେ ଫାଟିଲେ ଜାଣ ବେଲୁନ୍ ଭଲିକା ।

ସଂଜୀବିତ ରାମରାଜ୍ୟେ ଶୁଦ୍ଧ ଗଣତନ୍ତ୍ର

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କବଚେ ଲେଖା ସାମ୍ୟବାଦ ମନ୍ତ୍ର,

ନିରାପତ୍ତା ଦାୟେ ତାଳେ ଆଶ୍ରିବା ଗାରଦ

ନମୋ ନମୋ ଦାରୁଭୂତ ଇଣ୍ଡିଆ ଭାରତ ।